

SYNTHESE (5.02) (G)EENHEID – Lucy

Toen Lucy, de oude matriarch van de groep chimpansees , gestorven was werd zij in een kruiwagen weggedragen; de groep stond bij wijze van afscheid als een erehaag langs de gazen afsluiting. Weggedragen in een kruiwagen is daar onwaardigheid in? Uw partner zien wegdeemsteren in dementie is daar onwaardigheid in? Uw mentaal gehandicapt kind ter bescherming gebonden zien, is daar onwaardigheid in? Is er onvolmaaktheid in uw dementerende partner? Is er onvolmaaktheid in uw gehandicapt kind?

Uit de verschillende getuigenissen van Suzanne en Arnold blijkt dat voor hen dit element helemaal niet speelt. Uiteraard is er verdriet, zelfs de chimpansees ervoeren hun emotie, waren geraakt in een empathisch voelen. Uiteraard ervaren wij het 'anders zijn' bij dood, dementie of handicap. In zen wordt dit voortreffelijk verwoord door de uitdrukking : ' onderscheiden en toch niet onderscheiden'.

Als wij onszelf kunnen zien, ervaren als de volmaakte uitdrukking van en niets anders dan het Zelf, Bewustzijn, dan zijn wij elk moment, ongeacht onze toestand – zowel fysiek als mentaal – onophoudelijk deze volmaakte uitdrukking. Als dit uitgangspunt voor onszelf van toepassing is, is dit evenzeer van toepassing op de(het) ander(e), eveneens ongeacht het moment of toestand.

Dit houdt in, dat in het wel anders zien, het denken, door middel van een begrip of kwaliteit toe te kennen aan een verschijnsel, een cruciale rol speelt in onze relatie tot elk verschijnsel.

Lucy stierf zeggen wij, maar Lucy is nimmer Lucy geweest, alleen benoemden wij haar als Lucy om te kunnen communiceren en te kunnen onderscheiden in geval van een of andere noodzaak. Lucy was de volmaakte uitdrukking van het Zelf, Bewustzijn en toen zij stierf transformeerde zij tot de afzonderlijke elementen, die evenwel opnieuw de volmaakte uitdrukking zijn van dat Zelf, Bewustzijn.

In dit licht laat de publicatie en toelichting bij 'lichaam en geest' in de blog 'Spinoza in Vlaanderen' (zie Spinoza en Advaita (13) niets aan de verbeelding over en evenzo de diverse verzen in de teksten van de Advaita .

Het toekennen van een kwaliteit als (on)volmaakt en (on)waardig is een louter mentaal én subjectief begrip. Zorgverleners die met hart en ziel toegewijd zijn aan het verzorgen van “onvolmaakten” en “onwaardigen” bewijzen dit ten volledig; zij zijn niet gehard zoals dikwijls gedacht wordt, integendeel, velen van hen blijven emotioneel geheel en al betrokken.

De getuigenissen van Suzanne en Arnold zijn hiervan het voorbeeld, daarenboven doen zij dit niet om den brode, maar om redenen die zij zelf niet kunnen duiden, maar benoemen als 'ik moest het doen'. Beiden zijn niet betrokken bij een religie, zelfs het woord empathie is niet in de mond genomen.

Hebben bonobo's en andere primaten, als ook de mens dan toch iets in hun diepste wezen besloten, dat een dergelijk handelen kan plaats vinden zonder dat dit door hen als empathie benoemd kan worden? Zonder enig beroep op een religie en zelfs niet op een Opperwezen?

Maar ook de de keerzijde van de medaille is geheel en al aanwezig, zelfs bij hen die nu in bepaalde omstandigheden empathisch handelen, zij kunnen in andere omstandigheden zich bestiaal gedragen.

Volstaat het offer van het denken dan als hoogste offer (zie Essentie Ribhu Gita vers 24) om deze dualiteit te overstijgen? In hoeverre worden toch niet opnieuw de emoties gereactiveerd en blijkt het offer een steelse conditionering te zijn?

Een gezegde in Zen luidt : “het hoogste weten is niet weten”.

Hoe kan het ook anders. Indien elke uitdrukking een manifestatie is van het Onnoembare Zijn, Bewustzijn, hoe zou deze uitdrukking ultiem zichzelf kunnen bevatten? Alleen het zijn beleven in alle aspecten die zich aandienen zou dan als relevantie blijven.

Een viertal citaten ter onderstreping hiervan:

“Dit wonderlijke lichaam draagt alle mogelijkheden in zich om los te komen van alle wonden en terecht te komen bij het wonder, het te benutten en het te genieten, te Zijn.“ (Gina, Het wonderlijk Lichaam (13)

“ niets kan verhoogd, niemand kan verlaagd, bestaan is 't bewijs van waardigheid “ Luk Heyligen

“....ik ga, ik ga, met niets in mijn bezit; ik heb miljoenen lichamen om in te leven” (Swami Ram Tirth)

“ Speel je rol in de wereld, o edele, uit héél je hart” (Ramana Maharshi)